

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 65

Presidència **de l'Honorable Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys**

Sessió celebrada dia 7 de novembre del 2006, a les 18.30 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA de l'Hble. Sr. Conseller de Comerç, Indústria i Energia, per tal d'explicar el Projecte de llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2007 (RGE núm. 8953/06). 1554

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la

sessió d'avui i, en primer lloc, demanaré si hi ha substitucions.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sra. Presidenta, el Sr. Valenciano substitueix Carme García.

Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller de Comerç, Indústria i Energia, per tal d'explicar el Projecte de llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2007.

EL SR. PRESIDENT:

Passem idò a la compareixença de l'Hble. Sr. Conseller de Comerç, Indústria i Energia per tal d'explicar els pressuposts de la seva conselleria per a l'any 2007.

Assisteix l'Hble. Sr. Conseller de Comerç, Indústria i Energia, Sr. Josep Juan i Cardona, acompanyat de l'Il·lm. Sr. Jaume Sureda i Bonnín, director general d'Energia; Il·lm. Sr. Kurt Joseph Viaene, director general de Promoció Industrial; Il·lm. Sr. Gabriel de Juan Coll, director general d'Indústria; Il·lm. Sr. Francesc Tutzó i Rucosa, director general de Comerç; Sr. Antonio Murillo Ballesteros, secretari general; Sr. José Alcaraz, cap de gabinet; Sra. Jerusalem Villanueva, cap de premsa; Sr. Joan Bibiloni i Fiol, gerent de Fires i Congressos de Balears, SA.

Té la paraula l'Hble. Sr. Josep Juan i Cardona per fer l'exposició oral, amb temps il·limitat.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo he de començar, fa un moment que ho comentava als passadissos, crec que amb una bona notícia, o amb dues tal vegada, la primera, i és important realment, és que en acabar aquesta compareixença es firmarà aquí al costat, firmarem a la Conselleria d'Economia el protocol que de qualque manera garanteix una solució o una proposta de solució, perquè qui resol finalment, com vostès saben, és el Juge del Mercantil, però avui ja firmam el protocol entre els sindicats i els treballadors i el Govern per donar de qualque manera sortida a la crisi de Yanko.

La segona notícia bona és que, precisament per aquesta compareixença, o millor dit, per aquesta signatura, doncs hauré de fer les meves intervencions més breus, cosa que supòs que alegrarà doblement els senyors diputats.

I començ amb una compareixença que fa referència, com és molt lògic, a l'atenció pressupostària de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, un departament que per a l'any 2007 disposarà de 44,68 milions d'euros de pressupost. Això significa que tenim un augment de 14,85% en relació amb la consignació pressupostària del 2006 i això també significa que tots els capítols, excepte el capítol 6, són els que tenen una pujada amb aquesta previsió pressupostària. Hi ha un capítol, com és el 4, que té un creixement important i que és del 13,40% i que bona part d'aquesta pujada és precisament per l'aportació que fa la conselleria a l'empresa Fires, la qual ha

dotat amb 6.938.000 euros i que es destinen fonamentalment per a la inversió del recinte firal que s'ubicarà a l'aeroport de Son Sant Joan.

Però si deixam de banda aquestes qüestions i parlam de xifres absolutes, doncs voldria destacar, com és molt natural, l'esforç inversor que en el curs del 2007 farà la conselleria i que les quantitats consignades en els capítols 6 i 7 pujaran al 30,7 milions d'euros, i això suposa que pràcticament de cada 10 euros que s'apliquin a la conselleria quasi 7 es destinaran a promoure les inversions que tant des del punt de vista econòmic i social, com des del punt de vista energètic, consideram realment productives. De fet, convé mencionar que el capítol 7 és de tots els que integren el pressupost el que major augment experimenta, més del 20,75% en relació amb l'any 2006.

Això és així per dos motius bàsics: per una banda, perquè maldament la preocupació que existeix a bona part de les nostres empreses, els professionals de la indústria i del comerç presenten projectes i iniciatives per millorar els seus negocis, per poder ser més competitius, i aquest esforç, aquesta voluntat de créixer de millorar significa que estan disposats a seguir endavant i significa també, idò, que nosaltres, que el Govern de l'administració està o se sent obligat a oferir-los un suport decidit.

Crec que podria definir com a principi que defineix aquests pressuposts com els de consolidació, ja és hora de qualque manera de consolidar les iniciatives posades en marxa a una àrea i a la resta de les diverses que integren la conselleria, és hora d'aprofundir en els eixos estratègics que han marcat la gestió de la conselleria durant la present legislatura, alguns certament nous. I també perquè és hora de fer, encara que sigui molt resumit, un petit balanç. A l'any 2003, quan davant aquesta mateixa comissió compareixia per presentar els pressuposts per a l'any 2004, que eren els primers d'aquesta legislatura, vaig dir quins serien els objectius del departament; vaig parlar de la intenció d'augmentar l'ajuda directa que haurien de rebre els comerciants per a la modernització i l'actualització dels seus negocis; vaig parlar també d'augmentar les inversions que els ajuntaments adrecen a la revitalització dels carrers comercials; de pujar el suport al sector artesà, de l'atenció estratègica que donaríem a les actuacions d'internacionalització i promoció de les nostres indústries. També vàrem parlar de la nostra intenció d'aprovar d'una manera definitiva el model energètic; de l'aposta ferma que faríem per estendre l'ús de les energies renovables i del suport per a totes aquelles mesures que propiciïn l'ús intel·ligent de l'energia. I crec, i ho dic humilment, però també amb tota rotunditat, crec que hem complert; crec que aquests han estat uns anys de realitzacions i de fets.

Començaré parlant-los de la Direcció General d'Energia, el qual és el departament de la conselleria que experimentarà el major augment pressupostari; en concret, aquesta direcció comptarà amb 7,41 milions d'euros, és a dir, un 57,4% més que a l'any 2006. Increment que s'explica amb l'aposta estratègica que el Govern ha fet per les energies renovables i per l'eficiència energètica, una aposta que s'ha traduït en un augment constant de les partides pressupostàries adreçades any rera any a aquestes dues àrees d'actuació prioritària. I així, cal indicar que de cada 100 euros de què disposa la Direcció

General d'Energia 91 es destinaran de forma exclusiva a fer feina, a avançar en l'ús de les energies renovables i en la incorporació d'hàbits energèticament eficients, tant entre la població com entre els diferents sectors econòmics.

En definitiva, les actuacions en aquests dos àmbits tendran un pressupost de 6,78 milions d'euros i aquesta, senyores i senyors diputats, és una quantitat que no tenia cap precedent a la comunitat autònoma de les Illes Balears. I és que amb quatre anys hem multiplicat quasi per tres les inversions públiques d'eficiència i de renovables, passant dels 2,5 milions d'euros que hi havia pressupostats per a aquests conceptes a l'any 2003 als quasi 7 de l'any que ve. En aquest sentit, crec que també he d'agrair l'estreta col·laboració que dins l'àmbit energètic, no en altres àrees desgraciadament, però sí dins l'àmbit energètic, ha mostrat el Govern central, ha mostrat el Ministeri d'Indústria i l'IDAE, l'Institut per a la diversificació i l'estalvi i energia que han fet que poguéssim dur endavant molts dels projectes que avui en dia estan encaminats.

Inversions i ajudes que, pel que fa a l'eficiència energètica, combinen el manteniment de línies, podríem dir tradicionals, com són el que denominam col·loquialment "economètics", les ajudes als electrodomèstics eficients i també les ajudes adreçades a la millora de l'enllumenat urbà. En altres mesures molt més innovadores, com totes les que hem posat en marxa enguany i s'adrecen a facilitar la millora de l'eficiència en els edificis, a la realització dels plans de mobilitat, tant per a empreses com per a administració local, parlem de mobilitat sostenible per part d'empreses i d'administració, o les que tenen com a objecte afavorir la compra de vehicles que funcionen amb GLP, molt més eficients que els convencionals.

Però, a més dels incentius purament econòmics, seguirem amb actuacions més concretes, de l'estil de les que ja hem fet a Eivissa i a Palma amb els semàfors de tecnologia LED i altres com el projecte que hem d'acabar i que hem de fer la segona fase, que hem desenvolupat a Formentera, de millora integral de l'enllumenat. O l'organització de cursos formatius adreçats a la creació i potenciació de la figura dels gestors municipals especialitzats.

En matèria d'energies renovables ens plantejam també donar encara més passes endavant. Duplicarem les quanties assignades a les línies d'ajuda, però també impulsarem altres mesures, no ja de caire econòmic, sinó també del tipus que permetin la concreció de projectes importants, de caire demostratiu i d'efecte arrossegador. I així, en la línia de projectes ja iniciats, en vista a la posada en marxa de parcs solars fotovoltaics, instal·lacions públiques, com és en el municipi de Santa Eulària a l'illa d'Eivissa, o a Ciutadella a l'illa de Menorca, durant el 2007 es desplegarà el que s'ha iniciat enguany, el programa del foment de l'energia solar fotovoltaica, adreçat bàsicament a treure el màxim profit d'enormes possibilitats d'expansió que tenen les illes en aquest tipus d'energies. Com saben tots vostès un dels compromisos prevists amb aquest programa és la localització de terrenys per afavorir la implantació d'aquestes centrals que de vegades no es duen a terme, precisament per les dificultats que tenim per trobar aquests solars.

La idea és posar en primera instància i a través de concurs, terrenys que siguin propietat de la comunitat autònoma i que estiguin sense utilitzar, per tal de facilitar espais per a l'execució d'aquest tipus de projectes. No obstant això, paral·lelament es poden incloure, com és molt natural, els terrenys públics que els consells insulars, que els ajuntaments vulguin incorporar-hi i quan interès també formar part d'aquest programa fotovoltaic, programa de foment de l'energia fotovoltaica. I a més d'això, s'hi ha d'incloure, i el Govern hi treballa també, aconseguir terrenys privats i perquè no, plantejar-nos les possibilitats que poden donar tots els polígons industrials a través de la utilització de les teulades industrials, de les teulades d'edificis públics, és a dir, es tracta d'aprofitar el més mínim espai possible per poder implantar centres de generació d'energia fotovoltaica, i estic pensant sempre en superfícies que siguin o que permetin una instal·lació viable econòmicament. No es tracta tant de símbols com ja de fets.

I crec que des d'aquest punt de vista tenim una oportunitat magnífica de contribuir no només a l'extensió de l'energia neta, sinó també al desenvolupament en aquestes illes d'un nou sector industrial emergent d'alta qualificació tecnològica. I és més, els diré que de concretar-se totes aquestes instal·lacions fotovoltaiques que han sol·licitat ajuda a la conselleria, com també dels projectes de major dimensió, doncs ens podríem trobar que entre l'any que ve i el següent les Illes Balears podrien no només aconseguir l'objectiu sinó superar-lo amb escreix, els objectius que fixa en matèria fotovoltaica el Pla director sectorial energètic per a l'any 2015.

Finalment, voldria indicar que del capítol d'inversions de la Direcció General d'Energia sortiran totes les quanties que s'invertiran en diferents activitats de divulgació, formació i difusió; inversions també importants aquestes de caire divulgador, amb les quals hem fet un esforç important, doncs no s'ha d'oblidar que el deure de l'administració és impulsar, promoure i facilitar, però el de les energies renovables i eficients és un compromís de tothom i necessita del concurs de tots, els esforços unilaterals vinguin d'on vinguin no serveixen de res si cadascú no hi posa de la seva banda el que pugui i el que tingui al seu abast. Necessitam l'ajuda i el concurs de tots i de tothom.

El pressupost del capítol 6 servirà també per destinar a les partides que siguin necessàries en vistes a facilitar tot allò que estigui a les nostres mans i al compliment i a la tramitació que saben tots que és el tercer eix que vertebrava la revisió de la planificació energètica aprovada en el 2005, m'estic referint a les infraestructures de connexió, tant el cable com el gasoducte.

I si la Direcció General d'Energia és la que experimenta el major augment pressupostari, un any més serà la Direcció General de Promoció Industrial la que tindrà una major assignació, un total de 17,82 milions d'euros, quasi un 11%, un 10,9% més que l'any passat, o millor dit, que enguany, el 2006. I aquest pressupost es destinarà a reforçar i a consolidar les iniciatives adoptades per contribuir a la millora de la competitivitat del teixit industrial de la comunitat autònoma i ajudar els empresaris i treballadors de la indústria de les Illes Balears a afrontar els reptes que, com sabem, planteja l'existència d'un mercat global. Un desafiament que necessàriament passa per les estratègies de marca, qualitat,

disseny, innovació, en definitiva, diferenciació del producte o del servei, i també, com és lògic, d'internacionalització.

Així, a més de les inversions directes que pugui fer la direcció general, el sector industrial comptarà l'any que ve amb un règim d'ajudes superior als 12,4 milions d'euros, ajudes que es destinaran evidentment a contribuir al finançament de tots aquells projectes de millora que duen a terme les empreses industrials, projectes i iniciatives que cada any creixen. Cosa que en certa forma i encara que l'evolució d'algunes branques de la indústria tradicional es veuen fortament condicionades per diverses circumstàncies de tipus conjuntural, ens conviden a pensar amb cert optimisme que el manteniment del teixit industrial de les Illes és possible, perquè coincidiran amb mi que ningú no fa inversions en el seu negoci si té la intenció d'anar-se'n o té la intenció de tancar.

I és precisament aquest augment del nombre de projectes industrials el que explica que el règim de suport a la indústria creixi per a l'any que ve més d'un 14%. Inversions i ajudes, amb les quals una altra vegada i sense dubte tornarà tenir un paper absolutament protagonista la promoció exterior i les iniciatives d'internacionalització. Per què? Perquè per al sector industrial de la nostra terra exportar, obrir fronteres i aprofitar qualsevol oportunitat en aquells mercats que ofereixin possibilitats no és una conveniència, sinó que és una autèntica necessitat. Convendran amb mi que les nostres indústries no poden competir amb els mercats emergents ni amb els ja consolidats ni en quantitat ni en preu, però sí poden, i així ho fan, distingint els seus productes de la resta que fan i ofereixen. Per això el Govern els oferirà tot el seu suport econòmic i logístic i seguirà també organitzant missions comercials, viatges promocionals allà on creguin les empreses que tenen aquestes oportunitats. I seguirem rebent i fent totes les visites institucionals que calgui fer en vistes a establir relacions comercials estables amb aquests països, i ho farem amb constància, que és com pertoca, perquè el que està clar és que les estratègies de penetració en els mercats com el nord-americà o l'asiàtic requereixen actuacions permanents en el temps.

I possiblement sorgeixi la pregunta de per què? Perquè possiblement aquests mecanismes de funcionament responen a hàbits empresarials i culturals molt diferents de la forma que seria, crec que un error absolut, reclamar resultats immediats; és a dir, no podem pensar que perquè anem a una fira a un país asiàtic l'endemà ja tinguem resultats. Les empreses ho saben i ho coneixen, es necessita la persistència i es necessita contínuament lluitar per obrir aquests mercats. Nosaltres tenim un sector industrial important, el més important de tots, que és el turisme, el qual té molt clar que la promoció ha de ser qualque cosa contínua i ha de ser qualque cosa que signifiqui una lluita cada dia a cada lloc i a cada mercat. No hi ha cap raó ni econòmica ni cap caire per pensar els altres tipus d'indústria la promoció hagi de ser d'una manera diferent; és a dir, no podem pensar que amb una intervenció o que amb un acte de promoció a una ciutat determinada ja ho tenim tot fet i la cosa funcionarà tota sola. Tot el contrari, jo crec que l'acció de promoció ha de ser contínua, ha d'estar ben meditada i millor organitzada per poder obtenir resultats, perquè, com els deia, són mercats diferents, són països diferents, són costums

diferents, però no són llocs, no són països, no són mercats, no són àrees impossibles.

Aquest departament destinarà també una part important del seu pressupost a la realització dels estudis, anàlisis i documents que han de servir per fer el Pla estratègic de la indústria. Un pla que, com ja deia fa bastant temps, ha de tenir el concurs de tots els que d'una forma o l'altra, un sector o l'altre tenen coses a aportar i a dir. Precisament, no fa gaire dies es va reunir la Mesa del Diàleg Social que és on es debat aquest pla, o millor dit, un grup de treball constituït a l'empara de la Mesa del Diàleg Social, per anar replegant tota la documentació que s'hagi pogut fer de les diferents institucions que tenen a veure amb la indústria, i ja els avanç als portaveus que un dels acords que s'ha pres és el de sol·licitar la col·laboració dels diferents grups parlamentaris o partits representats en el Parlament i demanar-los la seva opinió, el seu parer a través d'una nota, d'un informe, d'una proposta escrita perquè els diferents ponents puguin avaluar i recollir les propostes de tothom. És necessari tenir l'opinió de tots i la col·laboració de tots per dur endavant aquest projecte.

Finalment, voldria especificar que per dur a terme totes aquestes actuacions, la direcció general (...) de les entitats que depenen orgànicament d'aquest departament, del Centre Europeu d'Empreses Innovadores, del Consorci de Desenvolupament Econòmic de les Illes Balears i també de l'Institut d'Innovació Empresarial i entre les tres gestionaran uns pressuposts de més de 8 milions d'euros, per posar en marxa les tasques que tenen encomanades, des de donar suport a l'emprenedor en el cas del CEI o canalitzar la promoció dels productes per part del CDEIB o també potenciar la qualitat de les empreses i el disseny industrial o l'accés al sòl industrial per part de l'IDI.

I em pareix que val la pena que faci una petita menció al sòl industrial, perquè crec que és un dels objectius pressupostaris importants per a l'any 2007 continuar amb les tasques d'execució i consolidació de diferents prevists a polígons industrials, iniciatives amb les quals es tracta de pal·liar les dificultats que es troben molt sovint, massa diria jo, els empresaris per situar-se a sòls industrials a uns preus raonables.

Després de la Direcció General de Promoció Industrial és la de Comerç la que tindrà un pressupost més elevat, en concret 12,72 milions d'euros, un 9% més que l'any 2006 i que es destinaran íntegrament als seus dos àmbits d'actuació prioritària: la millora i la defensa del petit i mitjà comerç i la promoció de l'artesania. Així, dins el programa d'ajudes a la modernització del comerç i a la millora dels canals de distribució, pressupostats per a l'any 2007 amb 8,53 milions d'euros, figuren les ajudes que tradicionalment destina la direcció general per a la millora i la modernització del sector. En aquest sentit, també hem d'indicar la nostra intenció, s'ha de seguir donant prioritat i incentius econòmics que reben directament els comerciants, perquè estam absolutament convençuts que aquestes inversions són també les més productives. I de fet cal indicar que les ajudes directes al comerciant han crescut un 87% en els darrers tres anys, hem passat de 3,7 milions d'euros a 6,9. Això no obstant, no significa descuidar en absolut que obviem a anem a desatendre el suport a altres iniciatives de revitalització del sector, com

són les inversions que es duen a terme en els carrers i nuclis comercials, o les que organitzen els comerciants i les seves associacions per dinamitzar la vida comercial. De fet, en el període 2004-2006 s'han aprovat inversions en millora dels carrers comercials per valor superior als 15 milions d'euros, més d'un 73% més que en el període 2000-2002.

També seguirem treballant en matèria normativa. Al llarg d'aquesta legislatura hem fet algunes modificacions, d'acord amb els sectors i sempre d'acord amb Consell Assessor de Comerç de la Llei d'ordenació del comerç minorista. I aquesta normativa ha vingut per un costat a establir una moratòria per a la tramitació de les llicències de grans establiments comercials; també la modificació de la llei, com deia, per incrementar les sancions, intentant acabar amb la pràctica antiga de determinades estructures comercials a les quals resultava més rendible obrir infringint la norma i després pagant la multa. Puc dir que hem estat la primera i possiblement l'única comunitat autònoma d'aquest país o d'aquest estat a imposar una sanció de 600.000 euros a un gran establiment comercial. També hem estat els únics a tancar un gran establiment comercial, precisament perquè no tenia llicència autonòmica. I no fa molt vàrem confirmar una sentència, perdó, una sanció que pujava a 4.300.000 euros, que era a una empresa, a una cadena, a resultes d'una acumulació de quinze expedients per obertura sense llicència., algunes d'aquestes anteriors a l'inici d'aquesta legislatura.

S'han augmentat el nombre d'expedients sancionadors en un 200% i això significa un esforç molt gros en la inspecció, en comprovar i assegurar-nos, sobretot que les grans superfícies, també altres comerços, compleixen la Llei d'ordenació del comerç minorista. I per això la vàrem aprovar en aquest Parlament, possiblement amb un suport com poques altres lleis han tengut, jo crec que això és bo recordar-ho.

I tenim altres normes en preparació i jo crec que la més important s'ha presentat fa uns dies, la va presentar el conseller d'Economia quan va parlar de l'urbanisme comercial, és a dir, de les previsions dins els planejaments urbanístics de com ha de ser, de com s'ha d'ordenar l'ús comercial. Aquesta norma té diverses motivacions, però una d'aquestes no me fa cap empatx dir-ho, és simplement i senzillament, tractar d'evitar que la Directiva de serveis, la famosa Directiva Bolkenstein, afecti d'una manera negativa les Illes Balears i sobretot el petit comerç. I això voldria que quedàs molt clar, quan parlam de defensar el petit comerç no parlam ni d'intervencionisme ni parlam d'una lluita desmesurada contra ningú, simplement i senzillament, aquest govern, i amb el sector crec que hi coincidim plenament, defensam la lliure competència. Però si realment defensam la lliure competència, hem d'exigir que hi hagi igualtat de condicions per poder competir i mentre aquesta igualtat de condicions per competir no existeixi, el Govern ha d'equilibrar de qualche manera la situació del més dèbil i per tant ha de posar les mesures que estiguin al seu abast perquè s'aconsegueixi una lliure competència efectiva i real.

Aquests són els motius que indueixen el Govern a proposar l'actuació en el comerç des del punt de vista urbanístic. A més, la Direcció General de Comerç disposarà també de fons per fer aportacions, entre les quals cal destacar al Consell Insular de Menorca, 100.000 euros per contribuir a la redacció del Pla

d'equipaments comercials d'aquesta illa. Vostès saben perfectament que és competència dels consells insulars la redacció dels plans d'equipaments comercials. El fet és que hem arribat a un acord amb el Consell Insular de Menorca per col·laborar amb la redacció d'aquest pla i de qualche manera finançam, si no ho record malament, fins al 80% l'import o el cost d'aquest pla per poder dur endavant l'ordenació dels equipaments comercials a Menorca.

També es col·laborarà amb els empresaris del moble de Manacor, amb els comerciants del moble de Manacor, per fer un pla estratègic del moble a Manacor, per posar en marxa iniciatives adreçades a millorar la competitivitat del comerç del moble que es concentra a la comarca de Manacor. També s'hauran de fer aportacions o s'hauran de tenir previsions econòmiques per dur endavant els estudis prevists per a l'aprovació del Pla estratègic de comerç, el qual vostès saben que s'està fent o s'hi està treballant en el si del Consell Assessor de Comerç i del qual s'han previst prop d'unes setanta reunions sectorials, algunes d'aquestes ja realitzades i que supòs que vostès coneixeran i algunes pendents de realitzar, com poden ser les de comerç turístic o les de la importància o l'afectació de la situació urbanística o de l'urbanisme i de l'ordenació del territori sobre el comerç.

L'artesanía també mereix capítol a part i al final se centrarà amb tres objectius principals: incidir en la comercialització, que d'aquesta manera ha augmentat de forma considerable per l'aportació a l'organització i a la participació de les empreses a fires artesanes; la formació i el canvi generacional i sobretot en qualitat, és a dir, incidir en la potenciació i en la difusió de la marca artesana.

La Direcció General d'Indústria finalment, i la secretaria general tècnica són departaments més de gestió que d'inversions. No obstant, la Direcció General d'Indústria comptarà amb quasi mig milió d'euros en el seu capítol 6, dedicat completament a les inversions de tipus informàtic en vistes a completar i consolidar la telematització dels diversos procediments que gestiona i tramita i la major part afecten, de manera directa, les necessitats bàsiques dels ciutadans. La UEDIT és el pilar bàsic que permet agilitar la tramitació d'aquests expedients. Durant l'any 2006 ja la direcció general ha implementat un sistema per poder fer el pagament de les taxes amb targetes de crèdit, de manera que els particulars o, millor dit, els interessats, perquè també els professionals, s'estalvien un temps importantíssim de cues, de tramitacions i junt amb el projecte que crec que podrem posar en marxa a principis d'any, que es puguin ja finalment pagar les taxes i tramitar totes les altes de butlletins a través d'Internet, donaríem una passa importantíssima en la facilitació als administrats de les tramitacions burocràtiques dels seus assumptes.

La Secretaria General Tècnica, dins aquest àmbit també d'agilitar les tramitacions, té com a projecte redactar i executar un pla informàtic integral en vistes a reduir la presència i la presentació de papers sobre el que afecta sobretot la tramitació de les sol·licituds d'ajuda. Per una banda, també facilitarà, a través del Portal del Contribuent, el pagament de totes les taxes que es puguin liquidar per via informàtica. I després també evitar que els particulars hagin d'estar presentant totes les

certificacions que ara els demanen de la restant administració. Això significaria, simplement i senzillament, que els contribuents, les persones millor dit, els ciutadans que demanassin ajudes a la conselleria deixarien d'haver de presentar uns 6.000 certificats anuals que ara s'exigeixen.

Dit això, senyores i senyors diputats, em pos a la seva disposició per respondre totes les seves inquietuds i preguntes que vulguin fer-me i jo sàpiga contestar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Ara procedeix la suspensió d'aquesta sessió, per un temps màxim de 45 minuts, que supòs i que sé molt bé que no volen. Per tant, seguirem amb les preguntes i observacions i té la paraula el representant del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Veig que té dots d'endevinador perquè ha descobert que cap dels grups demanaria els 45 minuts. Bé, agrair la presència del conseller i les explicacions que ha donat, també dels alts càrrecs que l'acompanyen. Jo procuraré ser molt breu i no interferir en la possibilitat que pugui fer un protocol que resolgui o comenci a resoldre o avanci cap a una resolució dels problemes de l'empresa Yanko.

Una consideració molt breu que li volia fer, vostè ens parla d'un augment d'un 14% en relació al pressupost d'enguany, és un augment que és un percentatge respectable, tot i que parlam d'una conselleria que no té un dels pressuposts més elevats, evidentment, és considerable aquest import, un 14% i jo no he descobert també a la seva informació, en el que he mirat dels pressuposts, si això li dona peu a actuacions noves. Jo crec que, en general, és una activitat continuïsta, és lògic també que ho sigui però si aquest 14% d'augment li ha donat la possibilitat d'obrir algunes línies noves, algunes actuacions noves.

Sí que veig, o hi ha fet referència vostè al tema del recinte firal. Home, nou, nou no és que ho sigui, perquè en venim parlant crec que des de la legislatura passada i s'han fet intents cada any en aquesta legislatura, però sí que sembla que és una novetat que per fi s'ha trobat una ubicació. I no sé si això vol dir que és segur que per a l'any que ve pot haver-hi la resolució, l'inici de la resolució o de la construcció d'aquest recinte firal, si realment és una cosa que pot assegurar.

Dues petites consideracions més que li volia fer, vostè parla de plans estratègics, ha parlat del Pla estratègic d'indústria i del Pla estratègic de comerç, simplement, la reflexió que li volia fer és que si no accelera una mica ja no ho aprovarà aquesta legislatura i, com que ningú no sap què passarà a la legislatura pròxima, si vol ser el pla d'aquests plans estratègics no li queda molt de temps per davant per assegurar-se això.

I després unes preguntes molt concretes, dues preguntes. Repassant les partides pressupostàries i també la memòria que s'explica aquí, senzillament no he trobat la diferenciació entre estalvi energètic i foment de les energies renovables, que són dues coses que van lligades evidentment, però no són el mateix concepte. De fet, a la memòria que hi ha aquí, després del títol

que parla d'estalvi energètic i d'energies renovables, veig que es diu només que es destinarà a actuacions de conscienciació de sensibilització, tot a favor de les energies renovables. Jo no he estat capaç, tal vegada és incapacitat meua, això és perfectament possible, de distingir si hi ha partides específiques destinades a l'estalvi energètic.

I per altra banda, quant a les energies renovables, ha parlat vostè bastant de l'energia solar fotovoltaica i crec que no li he escoltat ni una sola referència, no estic ben segur, però en tot cas hauran estat molt menors a una altra energia solar, que és l'energia solar tèrmica. I li voldria demanar aclariment sobre aquesta qüestió, també si hi ha partides específiques destinades a una, al foment d'una, i de l'altra energia solar que ja dic que l'he vist molt centrat en el tema de l'energia solar fotovoltaica.

I com havia dit que seria molt breu, acab aquí i ja seguirem debatent en el futur, que en aquest moment era qüestió d'informar-nos.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ramon, li agraeixo la seva brevetat. I ara, per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Conseller, per la seva presència aquí explicant amb els alts càrrecs el seu pressupost.

Enguany li he de confessar que no duc el nivell de rodatge que tots els diputats respecte de totes aquestes matèries i per tant el seguiment de la conselleria, de totes maneres sí que li apuntaré que tenc la sensació, supòs que com vostè, que fa molts d'anys que hi és, que tractam els mateixos temes amb una certa, alguns dels temes greus, amb una certa impotència, dos dels quals molt preocupants: un el de la deslocalització, vostè ens ha apuntat aquesta bona notícia de Yanko, però clar, ja és un Yanko "capitidisminuït" respecte del que teníem, respecte del que va fer fallida del Sr. Albadalejo, que ja va recuperar el Sr. Camp; clar, només des del 73 s'han perdut més de 7.000 llocs de treballs destruïts només a Inca en el tema del calçat. Clar, som a una altra situació, un altre context, però un es demana si realment el pla de xoc que vostè ens presenta, si creu que està a l'alçada del repte que vivim. I comprenc que seria un repte per a qualsevol gestor, amb el qual, i amb el to que vostè ha utilitzat i amb els paràmetres d'intervenció que vostè planteja, hi tenim moltes complicitats. Vostè sap que amb els lliberals, escola de Xicago, amb la qual vostè hi deu tenir qualque simpatia, almenys de tant en tant, nosaltres no hi compartim pràcticament res i en canvi amb aquesta idea de tenir molt en compte qui és aquí, de garantir la igualtat d'oportunitats de les persones de les empreses de la gent que viu aquí i vol estar arrelada i treure un calaix; aquesta simpatia conservadora li he de dir, no ho sé, que té poc a veure amb els manuals a l'ús del liberalisme, la veritat és que hi compartim moltes coses i en alguns punts hem estat capaços de tenir-hi coincidències fins i tot de vot. Per tant, si va per aquí i aquest repte de la deslocalització no el planteja des del capitalisme

salvatge, sinó des de l'humanisme econòmic d'intervenir-hi, ens agradaria saber quines mesures reals creu que hi ha; si hi ha realment un pla de xoc per permetre que això no succeeixi.

L'altre tema, el d'energia, i pegaré un bot, ja que vostè després ens n'ha parlat, certament segur que hi ha un avanç, anam fent passetes, però a vostè no li dona la impressió que si l'administració va en progressió aritmètica, i vull ser generós, el tema planetari va en progressió geomètrica? I jo li deman, és aquest pressupost sensible proporcionalment al repte que tenim ara més consciència? Totes les mesures que vostè diu de reducció d'emissions, ens implicaran que el 2007 creixeran o baixaran a Mallorca, a les Illes Balears, pujaran o baixaran? El conjunt de les polítiques, més tot el que hi hagi i les que vostè pal·lia, amb aquestes mesures, procurant llevar un paper del viacruç administratiu per intentar fer qualque cosa perquè un vol apostar, més quasi per civisme que per economia, a les energies renovables, cosa gravíssima, perquè hauria de ser una inversió estrictament econòmica, de profit, però és que de vegades és una heroïcitat, com a mínim a títol particular, intentar fer la pròpia contribució personal en aquests reptes. Vostè creu que aquests pressuposts afronten això? Se n'ha temut que d'ençà del 1997 o d'altres gestions que vostè feia hi ha hagut un canvi filosòfic important i que multiplicat per dos, cent són dos-cents, i multiplicat per 3, cent són tres-cents, i tal vegada el repte ja no és d'aquesta magnitud?

A nosaltres ens queda la percepció que ni estam afrontant Kyoto ni ens ho acabam de creure i que seguim amb mesures cosmètiques, compromeses, i no ho dic estrictament per al Partit Popular; és a dir, ara li toca a vostè i jo som conscient que si ens intercanviàssim els escons no seria senzill això que jo dic, però nosaltres ens comprometem a parlar amb vostè a tots els nivells si realment volen fer aquest esforç, perquè aquí no hi és, no hi és perquè és difícil, però no hi és.

I qualque dia, en lloc de tancar Franca i Espanya per poder fer una autopista i posar xarxa viària, per ventura també l'hauríem de fer amb altres coses. Per exemple, amb el tema comercial hi ha hagut un canvi de filosofia radical, jo ho vull admetre, des de fomentar els Alcampo, requalificacions aposta, donar-los tots els avantatges fiscals, econòmics, el PP que se rendia, realment li treia una estora, la facilitat per tot el que representava el creixement de grans superfícies comercials dels anys noranta a les Illes Balears, respecte de la filosofia més o menys minorista, de mantenir la moratòria, etcètera, és un canvi. I és un canvi que no sé si bastarà, però és de canvi de magnitud, llavors ho aconsegueixes o no ho aconsegueixes però això sí que és distint. Jugar fort amb les grans superfícies és desmantellar el petit comerç, jugar amb el petit comerç no sé si bastarà perquè el repte és d'una magnitud mundial, però com a mínim hi ha una certa implicació. A nosaltres en aquest sentit ens hi trobarà si realment és la via comercial. Jo, la veritat, posar un Mercadona al centre d'Inca per fer un aparcament de centre i posar-hi milions per a això i dir-li línia comercial, jo no ho crec, Sr. Conseller; posar doblers públics a una superfície en el centre d'Inca, si vostè és un dels exemples que me posa, jo no ho compartesc, això no ho puc compartir. D'altres sí, d'altres sí.

La qüestió del sòl industrial jo estic completament d'acord amb vostè que el que falta no és que posem més sòl als preus

astronòmics que hi ha, sinó una intervenció pública també de moltíssima més magnitud. I fent l'autocrítica de la manca d'èxits de les polítiques que nosaltres mateixos hem pogut dur, jo li demanaria també ser més incisiu, posar-nos de part seva per expropiar, per fer polígons de promoció pública, però realment sòl real assignat amb barems de valoració des de l'interès general, no estrictament monetari, no estrictament de subhasta, i això no hi és. I una cosa que li diria, per favor, que no li hauria de dir, però li dic, com a mínim, mentre tinguem aquests reptes industrials tota la gent que faci feina a l'IDI que vagi a fer feina, que vagi a fer feina, Sr. Cardona, no pot ser, no pot ser que amb el repte que té el país, justament quan vostè hi era li havia de parlar del Sr. Rotger, ara quan el Sr. Rotger a la fi ha trobat una feina estable, de magnitud i digna, li ha de parlar del tinent batle; és a dir, no facin això, no ho posin a Indústria, posin un institut de col·locats, que hi vagin tots aquests i diguin, miri, el PP farà això; però no m'ho posi a Indústria perquè dol, dol que a Yanko, amb el que patim, hi hagi gent que bravegi de no fer la seva feina a l'IDI, per exemple. I jo crec que això és greu, és greu i vostè no ho hauria de defensar.

Per al tema de Fires i Congressos, el tema comercial, jo li demanaria el seu parer sobre el palau de congressos i tota aquesta crítica sobre la zona comercial també que s'està fent, d'un espai autàrquic, un edifici solipsista, que juga per ell mateix, criticat pel petit comerç i que hi tornam posar doblers públics exactament en la mateixa línia, distinta, no és una gran superfície, però torna ser una altra idea que l'administració perjudica la competència. Jo no ho entenc.

Tampoc no m'agrada que el recinte firal quedi a AENA, jo crec que era molt més interessant que les inversions públiques juguin a dinamitzar zones, a poder fer esponjaments o poder fer dignificacions de zones, perquè tenen un gran atractiu aquestes instal·lacions, perquè són realment, poden provocar unes sinèrgies importantíssimes, i anar a Son Sant Juan, una pseudosolució fàcil o cara, però al final sense ambició de trama, sense ambició d'una Palma més atractiva, no ho sé, una jugada com han fet altres entitats i anar-nos-en a AENA, francament, ho trob trist.

Per a la resta només apuntar-li que quant a la vida comercial jo crec que de la moratòria ja hem de passar a la prohibició, una regulació i ja deixar-nos de moratòries, ja està bé de normes cautelars; han estat bé, han estat divertides, però anem a regular ja una cosa de futur i jo crec que faci el pla estratègic que faci, li sortirà, depèn de la filosofia de qui el redacta, que ja n'hi ha prou, que ja podem anar a un altre tipus de comerç.

Respecte dels butlletins que apuntava d'Indústria, a favor que es regularitzi, o fins i tot m'atreveria a controls *a posteriori*, jo crec que ja no podem; és més important veure si la instal·lació està feta tal i com diuen els plànols que no autoritzar plànols, que per a mi es fan, bé, amb tot el respecte pel tècnic, per tant es deuen fer molt bé, però al final convertim una cosa burocràtica, una cosa que hauria de ser de seguretat real i això vivim molt instal·lats en aquestes inèrcies, amb les llicències d'activitats en el tema d'indústria que al final crec que respon poc al dinamisme de la nostra societat, per tant, si ho fa, endavant.

I un repte del qual no n'ha parlat i que jo l'animaria a posar-hi doblers i a fer-ho, sinó me sona magra també el tema de les pedreres, el tema d'intentar afrontar un dia de ver les 150 inactives; és ver que ara, en part, dins el joc de Mac Insular, en part, almenys a Mallorca, i en part des de la picaresca d'haver subvertit l'ordre davant el preu enorme que han assolit els enderrocs a Mallorca, s'estan omplint coses, però crec que evidentment aquí hi ha d'haver, a part d'una consideració de Medi Ambient i d'inspecció, hi hauria d'haver un pla. El Pla de pedreres, quan parlava de les 150 inactives, quan parlava de fer actuacions de demostració; quan parlava que, com a mínim, a les abandonades cercar-los solució, a mi me dóna la impressió que tampoc no afrontam aquest repte amb veritable ambició.

Per tant, l'animariem que aquestes iniciatives hi fossin i en tot cas li demanaria també qualche precisió en la línia del que jo li apuntava, però sobretot si creu realment que aquests pressuposts que avui ens presenta estan a l'alçada dels reptes enormes que tenim, tant en matèria d'indústria i comerç, com en matèria d'energia al nostre país i en el planeta, en el cas de l'energia?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Valentí Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Benvingut, Sr. Conseller, a la comissió, i tots els alts càrrecs.

Jo, en primer lloc, voldria excusar l'absència de la Sra. Abascal que és la persona que fa el seguiment d'aquesta conselleria i li ha estat impossible venir, de manera que me sumaré, en part, al que ha començat dient el Sr. Alorda, m'haurà d'excusar una mica també la falta de rodatge i de seguiment de la conselleria. I en ares a la brevetat també, moltes coses de les que ha comentat, jo no les comentaré.

Compartesc totalment aquesta sensibilitat amb el problema energètic, amb les conseqüències del problema energètic i crec que, efectivament, donada la situació, perquè ja no parlam d'un problema que ens vendrà d'aquí a 200 o 300 anys, ja parlam d'aquí a 20 anys i 20 anys és no res, o sigui que ens ho trobam demà passat, en aquest sentit crec que, efectivament, és un repte per al qual s'hauria de tenir més sensibilitat i molta més empena i més potència.

Per una altra banda, li volia comentar que, bé, uns pressuposts són bons si donen solució als problemes que hi ha; en aquest sentit seran bons o seran dolents, independentment de l'increment que puguin tenir. I la veritat és que jo aquest matí repassava, com vostè, he vist que repassava l'informe econòmic del CRE, del Centre de Recerca Econòmic de Sa Nostra, també hi ha el del CES, per veure quin era el pols de la indústria, com estava i com venia darrerament i la veritat és que és una situació que no és molt afalagadora, no és que vagi molt malament, però estam en una situació que de cada any, un any

va millor, però generalment poc a poc anam perdent més, és a dir, hi ha una pèrdua de pes del sector industrial per davall del conjunt de l'economia, encara que enguany hagi crescut un 1%, creixem per davall, la qual cosa vol dir que va a menys.

A més a més, baixen el nombre d'ocupats, per exemple respecte del 2003 ens trobam que hi ha 1.000 persones menys que fan feina; baixa el nombre d'empreses en un any, un 1,9%. Han baixat aquest darrer any els sectors tradicionals, la qual cosa també és preocupant d'una manera significativa, no donaré xifres perquè supòs que tots vostès les coneixen. És cert que hi ha hagut qualche pujada d'algun sector, però sobretot vinculats sector energia i sector de la construcció, la qual cosa encara me preocupa més en el sentit, o sigui, me sembla molt bé que vagin els sectors bé, però me preocupa que això en els fons el que demostra és que de cada vegada anam més a un monocultiu més turístic i construcció, perquè la resta va perdent pes. Per tant, en aquest sentit sí que me preocupa la diversificació.

Baixa, per exemple, l'ús de la capacitat productiva del sector industrial, l'ús de la capacitat productiva, ho diu també l'informe del Consell Econòmic i Social, per tant en aquest sentit ens trobam en una situació que no és que sigui alarmant, però que sí que poc a poc açò, com diuen a Menorca, es va morint de finor. Per tant, en aquest sentit, clar, llegim el que diuen els pressuposts que han de fer i els pressuposts vostè mateix assentia quan el Sr. Ramon ho deia, és una política continuïsta. Què diuen els pressuposts d'indústria i comerç? Es diu, per exemple, la Direcció General de Planificació Industrial té com a eix vertebrador dels seus objectius continuar l'escenari de la nova Europa, supòs que no hi ha cap més escenari que ens interessi que aquest, faltaria menys. I la globalització mundial per millorar la competitivitat a la petita i mitjana empresa, bé, és diríem el tòpic de sempre, no hi ha cap cosa innovadora, cap cosa nova diferent que ens permeti tenir una esperança de rompre aquesta, per dir-ho de qualche manera, atonia.

Parla també en aquests pressuposts que elaborarà un pla estratègic. Aquest pla estratègic, Sr. Conseller, ja en va parlar l'any passat, vull dir que ja no som a cap novetat, ja som a una cosa repetida, o sigui que continuam amb una política no només de continuïtat, sinó que el pla estratègic tal vegada hauria d'estar molt avançat i ja n'hauríem de tenir qualche esborrany a les mans; no el tenim, ho lamentam. I en aquest sentit el que veim és que la situació estructural del sector els mateixos problemes que tenia els mateixos problemes té, per tant, en aquest sentit nosaltres aquests pressuposts doncs la veritat és que no, sí que és ver que han incrementat un 14%, un 14,8, que és quasi pràcticament un 15, els pressuposts de la comunitat autònoma han incrementat un 6%, açò vol dir que anam quasi 9 punts per damunt, molt bé, però la veritat és que no donen solució. Jo veig aquí la mateixa atonia de sempre, per tant, crec que en aquest títol li havia de comentar i li havia de dir, perquè ho veig així, o sigui veig que continuam més o manco amb el mateix. Amb la qual cosa, si continuam amb el mateix i fent el mateix s'ha anat esllanguint doncs continuarà esllanguint.

Per una altra banda, el tema de comerç, i no m'estendré molt tampoc, més o manco igual, o sigui creix per davall de l'Estat, baixa el nombre d'empreses i si llegim els pressupost

vostè diu que fonamenta la política comercial en dos pilars fonamentals: un que és el pla estratègic de comerç; jo li vull recordar que del pla estratègic de comerç també ja en vam parlar l'any passat, però no estam parlant del mateix, o sigui un pilar que ja du un any de retard. I l'altra punt del pilar és elaborar el reglament, per dir-ho de qualque manera, de la llei que vam aprovar el juny de l'any 2005, de grans superfícies comercials. Però és que ja fa quasi un any i mig d'això i per fer un reglament tampoc no es necessita tant de temps. És a dir, jo crec que aquest reglament, i a més me sembla que ho vam comentar amb vostè quan es va aprovar la llei, que el mes de gener hauria d'estar fet, el mes de gener però del 2006. Per tant, aquests dos pilars fonamentals que diu vostè en el seu pressupost, pàgina 387, de comerç, bé, doncs són dos pilars que també, li puc fer una breu ironia, estan una mica oxidats.

Per tant, amb què ens trobam? Amb açò, amb un pressupost de continuïtat, que sí, hi ha un increment, però crec que açò no ens dóna ni cap garantia que sigui un revulsiu per al sector ni res de tot això. Per tant, en aquest sentit jo li anunciï que per part del Grup Parlamentari Socialista tindrà tota una sèrie d'esmenes i intentaran que hi hagi una mica més d'alegria, una mica més de revolució.

Amb la resta i en ares a la brevetat, me sum a la intervenció del Sr. Alorda.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Valenciano. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, i moltíssimes gràcies, també donam la benvinguda al conseller d'Indústria i a tot el seu equip per ser present i donar comptes a la cambra de quin serà el pressupost del seu departament. I volem des del nostre grup polític donar-li l'enhonorabona per aquest pressupost que ens presenten; consideram que és un pressupost positiu i un pressupost que té una especial sensibilitat cap al comerç de les nostres Illes. Nosaltres creim que és molt important, com ens ha dit, afavorir aquesta lliure competència, però amb aquesta sensibilitat que requereix el petit empresari i amb aquesta sensibilitat que requereix fer feina per una igualtat d'oportunitats dins un mercat en el qual no tots són igual.

Per tant, aquesta discriminació positiva per afavorir els més desfavorits és el que seria aquest *totum revolutum* del mercat que el Govern, com no podia ser d'altra manera també, ha d'intervenir per regular, per aconseguir situacions de justícia i equilibri, ens pareix molt adient.

També li volem comunicar la nostra satisfacció per aquest pla fotovoltaic i per la seva política en matèria d'energies renovables. Consideram que avui en els temps en què ens trobam, avui que parlam de canvi climàtic, que parlam d'una situació que condiona tot el planeta, s'ha de ser especialment sensible i consideram que la seva conselleria ho està sent. És ver que s'ha de fer un esforç molt important sobre aquest tema

perquè hi hagi resultats efectius, i també és cert, com ha dit el representant del Grup Socialista, que s'ha de tenir aquesta sensibilitat d'una manera més forta, per la qual cosa seran absolutament imprescindibles les aportacions i les inversions del Ministeri d'Indústria per ajudar-nos a complir amb més ganes aquest esforç d'aplicar totes aquestes polítiques d'energies renovables. Per tant totes aquestes inversions que venguin del ministeri competent i de Madrid seran benvingudes perquè ens ajudin a tenir més ganes per aplicar les energies renovables.

També en el tema de promoció li volem donar l'enhonorabona. Consideram que ha estat una extraordinària tasca duta a terme pel seu departament, promoció d'indústria a l'exterior que va relacionada amb el turisme i la promoció del que seria la nostra indústria, el nostre comerç fora de les nostres illes, no només a nivell nacional sinó fora, fins i tot, de les nostres fronteres d'Espanya.

També volem incidir en una qüestió que vostè ha dit, i és que tenint en compte que el pacte d'esquerres la legislatura passada no va fer absolutament res en política de polígons industrials creim que és molt important aquesta tasca que s'ha fet en aquesta àrea tant a Mallorca, com a Menorca, com a Eivissa, i per tant li volem donar l'enhonorabona i que continuï amb aquesta línia.

I també li volfem donar l'enhonorabona per aquesta solució a què s'ha arribat quan vostè ha començat la seva intervenció, que parlava de Yanko. Nosaltres creim que és molt positiva aquesta política que ha fet el Govern, on s'ha demostrat una sensibilitat amb una empresa autòctona d'aquí, de les nostres illes, i es demostra que quan una empresa nostra, d'aquesta comunitat, té problemes ha de tenir devora l'administració perquè l'ajudi.

També ha comentat l'augment del pressupost pel que fa a energia. Ha dit que hi ha hagut aportació per part del Ministeri d'Indústria; nosaltres estam molt contents amb aquesta bona notícia perquè estam més avesats a rebre notícies dolentes de les aportacions dels ministeris de Madrid que no bones. Per tant ens agradaria que aquesta línia també continués. Però pel que és la seva feina consideram que ha estat bona, que ha estat positiva i volem donar-li el suport del Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rubio. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Intentarem complir, o explicar, o compartir les reflexions que ens han fet. Jo abans de tot vull agrair el to de tots els portaveus, perquè, bé, avui hem estat..., avui crec que -almenys pel que a mi m'afecta- més que una confrontació ha estat una..., a vegades posada de reflexions en comú, però hi ha moltes coses, alguns comentaris que vostès

han fet o que han tret idò crec que val la pena, perquè és ver que són compartits i que, bé, val la pena donar-los algunes voltes.

Jo aniré..., perquè hi ha hagut qüestions que han plantejat tots els grups, com és el tema d'activitat continuïsta i, en fi... Llavors hi ha altres temes com és el recinte firal, etc., que els contestaré en comú i si ha alguna especificitat llavors ja em referiria al grup en concret.

Efectivament, a final de legislatura els senyors diputats no pensaran que es canviï una sèrie de programes que es varen iniciar en el seu temps i que duen un cert temps o que necessiten un cert temps per crear els seus efectes. És a dir, jo no crec, maldament sigui una expressió d'alguna manera col·loquial quan un ho diu, que, bé, que aquests pressupostos poden tenir més alegria, jo crec que la qüestió no és d'alegria o no, és qüestió que al final aconseguim efectivitat. És cert que per exemple la indústria no té un creixement molt gran, però és cert que vàrem començar el 2003 amb un 0,8 i ara estam amb un 1..., o sigui, un creixement d'un 0,8, fins i tot creixements negatius, i ara estam amb un creixement d'un 1,6 l'any 2005, i es calcula que per a l'any 2006 tendrem el creixement d'un 1,8. Bé, si em diuen si és un creixement gran, no; no, no, però és el doble que hi havia fa tres anys. Això és molt? Continua essent poc, però el que sí ens marca és que d'alguna manera poc a poc la indústria es va consolidant i ja diguem que hem sortit dels números vermells en el sentit de creixement continu. Parl de la indústria en general. I jo crec que el que hem d'intentar és perseverar en aquest camí per aconseguir que la indústria acabi creixent la mitjana que està creixent a altres zones industrialitzades.

Això per una banda. Per altra és cert, és rigorosament cert, que la indústria tradicional, o part de la indústria tradicional, part de la indústria tradicional, ha tengut l'any 2006 problemes d'estancament, com pot ser el calçat, però és que el calçat en aquest moment és la indústria que en aquest moment exporta més de les Illes Balears. I hi ha una curiositat, o els ho dic a efectes de curiositat, perquè vegin que efectivament tenim dificultats, però quan estàs parlant de si va bé o malament ho has de fer d'acord dins el context en què ens trobam. Hi ha una memòria de FICE, de la federació de calçat, molt interessant, que parla de la producció de calçat l'any 2005 i ho distribueix per zones geogràfiques; molt bé, aquest treball explica que a les Illes Balears es van fabricar l'any 2005 3 milions i busques de parells de sabates, que això representa el 2,47% de la producció nacional i, per tant, significa que som la sisena comunitat autònoma en producció. Ara bé, llavors resulta que quan valoram aquesta producció és de 113 milions d'euros, i significa el 5,26% del valor de la fabricació espanyola. És a dir, produint el 2,47%, tenim el valor de 5,26%; clar, això significa la característica essencial d'aquesta indústria, que es pot posar o es pot equiparar possiblement amb altres indústries tradicionals, és a dir, indústria és ver que no molt gran però d'un alt valor afegir. I és més, llavors hi ha una altra columna en aquest treball de FICE, la memòria de FICE de l'any 2005, que parla del preu mig; idò bé, el preu mig de les sabates a les Illes Balears, fabricades a les Illes Balears, és de 36,37 euros per parell. La comunitat que segueix, segueix amb 27 euros; llavors n'hi ha de 17, de 19, d'11, de 10... És a dir, són les sabates més cares d'Espanya i les venem bé.

I crec que aquest camí..., em referesc o he utilitzat aquest exemple per dir-los que crec que aquest és el camí. Òbviament els industrials sabaters de la nostra comunitat, perquè supòs que tots vostès coneixen bé aquest sector, el Sr. Alorda és d'una comarca específicament sabatera de Mallorca i, per tant, coneix més bé que ningú, o altres diputats o diputades estan lligats al sector, i coneixen molt bé els patiments que té o els problemes que té aquest sector, però aquest sector, des de fa una quantitat important d'anys, ha marcat una estratègia i aquesta estratègia li està donant resultat. Pel camí estam deixant molts d'esforços, molta gent, moltes empreses, això és cert, però crec -i ho dic sincerament- crec que hem sabut optar pel camí correcte, hem sabut buscar la creació de marca, individualitzar el producte, distanciar-lo, diferenciar-lo de la resta de mercats, i creguin-me que difícilment trobarem altres camins. Han anat per a l'exportació. És a dir, mirin, en aquest moment el calçat de les Illes Balears exporta el 42% de la seva producció. Això és molt, això és un percentatge elevadíssim. Això no ho fa tota la indústria d'Espanya, ni molt menys.

Però també voldria, i per favor no equivoquin o no interpretin malament les meves paraules, no estic dient amb això que això és Xauxa, que ho tenim tot arreglat i que tot és meravellós. No. Tenim molts de problemes, i crec que m'ho han sentit dir moltes vegades. És a dir, si res hi ha no crec que aquest conseller es distingeixi ni pel triomfalisme ni per l'optimisme desafortat. He procurat sempre actuar i parlar el més prudentment possible, i en aquest sentit crec que efectivament la indústria no està en una situació brillant; sí que està consolidant-se i sí que està lluitant. I és cert que la indústria que té més dificultats és la tradicional, però és que si la comparam amb la resta d'Europa ens adonam que és una situació que fa falta a tota Europa; és a dir, en aquest moment els mercats emergents, els mercats asiàtics, parlant ben clar, estan fent una producció a un cost infinitament més barat i que hem de saber lluitar amb ells, i possiblement, a part d'algunes mesures o de les mesures tradicionals que s'estan fent de promoció exterior, etc., també s'ha d'entrar en mesures d'ajuda a expansió a l'exterior de les nostres empreses, que ho estan fent i que de cara a l'any que ve hi volem jugar, i volem jugar amb les empreses que volen expandir-se a fora. Haurem de començar a parlar del que han fet els empresaris bijuters, de saber-se ajuntar amb els italians i crear la marca "Europa" per poder competir.

És a dir, hi ha tota una sèrie de desafiaments que òbviament no vénen reflectits dins els pressupostos, perquè jo crec que és un altre lloc on han d'estar, però que hem de tenir tots clar que els hem de dur endavant, i això s'haurà de reflectir, efectivament, dins el Pla estratègic de comerç i indústria. I efectivament no és un tema nou, ho vaig anunciar l'any passat i vaig demanar la col·laboració de tothom. Mirin, a mi m'haguera resultat tremendament fàcil agafar, encarregar a una empresa externa un pla estratègic, pagar els honoraris corresponents i posar-lo damunt la taula, discutir-lo i tancar-lo. M'estimat més anar per un altre camí, possiblement diferent, i aquell dia a la reunió que teníem amb la Mesa de Diàleg Social em deien que una miqueta sorprenent, i és demanar el parer a tothom, perquè jo crec que si realment -i li asseguro, Sr. Ramon, que a mi m'és igual ser pare, li ho asseguro i li ho dic; vostè m'ho deia en broma i jo li contesto que m'és igual, a mi, ser el pare del Pla estratègic, el que m'agradaria és haver contribuït

al fet que hi hagi un pla que haguem fet entre tots i haguem marcat entre tots el camí que hem de seguir. Nosaltres no podem deixar de banda ni els sectors, ni els agents socials, ni els econòmics, ni els partits, ni ningú en aquest procés, perquè crec que ens hem de responsabilitzar tots d'aquests plans. Per això és important i és necessari que els empresaris, que els sindicats, que els partits polítics -per què no?-, que les institucions com és la Cambra, com és el Cercle Financer, que les institucions econòmiques d'aquest país aportin els seus coneixements, i això és el que fet fins ara. És a dir, en indústria he demanat la col·laboració de totes aquestes institucions perquè ens presentin o ens aportin els seus treballs.

A partir d'aquí, i li cont la darrera reunió o els cont a vostès la darrera reunió que vàrem tenir a la Mesa de Diàleg Social, vàrem decidir que, molt bé, a partir d'aquí, ara que tenim o estam recaptant tota aquesta informació, paral·lelament demanarem o convidarem les institucions com són la Cambra de Mallorca, la Cambra de Menorca, com és la d'Eivissa -que en indústria poca cosa però també pot ser-hi-, el Cercle Financer, la Universitat de les Illes Balears, els partits polítics, els anirem convidant perquè..., els ajuntaments, els consells insulars... Els consells insulars tenen una especial importància des del punt de vista que són ells que tenen l'ordenació o, millor dit, la competència de l'ordenació del territori, i l'ordenació del territori influeix d'una manera molt, molt greu en l'economia, i per tant és necessari que també els consells insulars tinguin en compte la postura, és a dir, que ens expliquin quina és la política territorial dirigida a fomentar, dirigida a donar suport a la creació d'empresa, i també escoltin els diferents sectors tant empresarials com sindicals, de quina és la voluntat, de quines són les necessitats de territori.

A partir d'aquí possiblement llavors s'obri un segon torn de citació o de convidada a tots els diferents sectors perquè també expressin el seu parer, i una vegada fet això tendrem les conclusions i serà quan encarregarem un text de treball per poder tancar el tema. És un procés més laboriós però és un procés integrador i en el qual jo compt amb tothom i vull comptar amb tothom, sigui qui sigui, però tot aquell que estigui interessat a dar la seva opinió, i ha de ser un text que vinculi, que ens vinculi a tots perquè almenys puguem compartir una estratègia de cara a la nostra feina, a la nostra economia.

Clar, hi ha una qüestió també que crec important, no?, que és quan parlava del Sr. Alorda de la deslocalització, i si continua també amb el tema d'indústria. Home, miri, Sr. Alorda, jo crec que ho hem defensat moltes vegades. Per cert, ni al Sr. Alorda ni al Sr. Valenciano no els accept que diguin que no són veterans o que..., en fi, fa anys que som aquí i que ens coneixem, i coneixem tots ja les seves aptituds, els seus coneixement i la seva preparació en matèria econòmica; no és la primera vegada que mantenim -i això és senya que un ja no és tan jove- que mantenim qualche debat i a més, per cert, bastant interessant. Jo crec que molt bé per la seva part començar d'una manera tan humil, però la realitat és que saben de què parlen i saben què diuen. I quan parlo de deslocalització, Sr. Alorda, aquí ho hem dit algunes vegades, és a dir, el Pla estratègic d'indústria du acompanyat un protocol per fer front a la deslocalització.

Hi ha una cosa que està clara: nosaltres -supòs que vostè això també ho comparteix- nosaltres som partidaris de potenciar la indústria aquí, òbviament; nosaltres som partidaris que es fabriqui aquí, òbviament; però nosaltres també som partidaris de poder competir, i la necessitat de produir aquí no ha d'estar barallada amb el competir perquè, si no, malament. I nosaltres també som conscients que no podem imposar per reial decret que les indústries es quedin aquí i no es moguin d'aquí; o que les indústries que estan aquí no se'n vagin; o que les grans empreses que estan aquí, poques, no se'n vagin. L'únic que podem fer, entenc jo, és posar les condicions, posar les infraestructures, posar els fonaments perquè quan contrapesin o quan valorin què els és més interessant, el cost més barat de mà d'obra o de producció d'un altre país o les condicions que tenen aquí perquè tenen un sòl industrial adequat, perquè tenen unes infraestructures de telecomunicacions adequades, perquè tenen uns sistemes de producció que els compensa no anar-se'n fora... Tot això hi juga, i evidentment quan parlo de lluitar contra la deslocalització no parlo de fer una llei "*a partir de ahora nadie sale de aquí*"; no, no, és que no podem i crec que tampoc no seria eficient. Allò eficient és dir: "Vegem, què necessiten vostès?", què és el que necessiten les empreses per no anar-se'n?, quin problema tenen? Idò aquests són els problemes que hem de solucionar.

I possiblement tant el que és la formació, la preparació de les persones -de les persones, dic; no estic parlant dels treballadors, estic parlant dels treballadors i dels empresaris-, una adequada formació, una adequada infraestructura de sòl, una adequada infraestructura de telecomunicacions o de comunicacions, totes aquestes coses poden contribuir d'una manera molt, molt important perquè les empreses posin en dubte haver-se'n d'anar.

A més hi ha una altra qüestió que m'agradaria treure; potser avui no és el moment però... És la multilocalització, que una mateixa empresa tinguí diferents punts de creació de producció, sigui fabricació o decisió. Vull dir que jo crec que aquesta és una estratègia que aquí no se n'ha parlat massa pel temor que sigui confosa amb la deslocalització, i crec que d'això també n'hauré de parlar, i crec que sobre això també hauré de reflexionar.

Bé, si volen també hi ha un tema que ha estat tret per quasi tots, que és el recinte firal. Mirin, el recinte firal en aquest moment crec que estan adjudicades ja les obres per a adequació del recinte provisional a Son Sant Joan, a la terminal A de Son Sant Joan, i és previsible que a principis d'any puguem..., bé, a finals d'aquest any, presentar el projecte del palau firal definitiu, i possiblement adjudicar-lo a principi d'any o..., perdó, sí, l'abril o una cosa així.

Bé. La ubicació sí que és definitiva, tret que llavors algú que vengui després de mi decideixi el contrari, però..., no és trist, Sr. Alorda, no és trist; li ho explic. On podem trobar dins Palma un espai que tinguí..., que en aquest moment ens permeti fer 25.000 metres en planta de sòl d'exposició? Quin preu té? Perquè un dels debats que aquí hem tengut ha estat que quan la conselleria pretenia comprar un recinte firal prop de Palma en sòl rústic, com que era aquesta àrea de transició i, per tant, d'expectativa, a menys de 5.000 pessetes el metre quadrats, a

menys de 30 euros o 33 euros el metre quadrat no hi havia ningú disposat a oferir. Vàrem demanar una àrea, que és entre Son Ferriol i Palma, i li assegurem que quasi quasi em conec totes les finques de més de 50.000 metres, i ni una volia oferir; al final n'aconsegüem set o vuit, i no volien oferir perquè els pareixia barat. Perquè clar, si comparen aquest preu, o comparaven ells aquest preu amb el que hipotèticament podrien arribar a treure en el futur per mor de l'ampliació, o sigui, el creixement del casc urbà, és a dir, l'expectativa, era una brutalitat i, clar, per tant no volien vendre.

I per a tranquil·litat meva jo li diré que, escolti, des del punt de vista firal, de política firal, veurà que tots els recintes firals moderns estan a prop de grans infraestructures; per exemple el de Madrid està molt a prop de l'aeroport i els d'altres indrets i els d'altres províncies estan a prop dels aeroports, i n'hi ha algun que està dins l'aeroport. Crec que el Palma és el primer o el segon d'Espanya, i dels primers d'Europa, que està dins l'aeroport. No és AENA, l'aeroport; pensi que algun dia AENA també la gestionarà aquesta comunitat autònoma, i potser no el Govern sinó entre tots i, per tant, tampoc no és cap desastre. Sí que és bo quant al fet que les infraestructures ja estan fetes, estan allí, i per tant el que feim és aprofitar aquestes infraestructures i, si em deixen, llev una preocupació terrible a alguns grups i a alguns portaveus que aquí m'havien interpellat moltes vegades sobre l'especulació i la pilotada que significava comprar terrenys a 5.000 pessetes el metre quadrat; idò ara no es preocupin, no compram terrenys, es fa en terreny públic, pagam uns aranzels i evitam precisament aquesta lacra que és comprar als particulars.

Per altra banda li dic que ens permet tenir una major infraestructura o, millor dit, unes infraestructures ja fetes i que ens permeten també la utilització fins i tot, per exemple, de l'aparcament, entre altres raons perquè les fires es fan en època que no coincideix amb la màxima temporada; vostè no ha vist que es facem fires a l'estiu, és a dir, es faran a l'hivern i, per tant, les instal·lacions de l'aeroport estan menys utilitzades a l'hivern i, per tant, per a la infraestructura de fires serà molt millor i pot contribuir d'alguna manera, possiblement al principi tímida però llavors, més endavant, amb més força, a desestacionalitzar la nostra temporada turística. Jo crec que pot ser una bona obra.

Vull fer una referència a allò que deia vostè sobre moratòria i prohibició. Molt bé, Sr. Alorda, brillant. El problema que tenim és que vostè sap que estam subjectes a una constitució, estam subjectes a un estat de dret i estam subjectes a la normativa europea, i la normativa europea vostè sap tan bé com jo que no va precisament per la prohibició, sinó que va per la liberalització total. Per això hem estat modificant poc a poc la llei, per això amb l'Estatut hem proposat i ha tengut el suport de tots i, per tant, és feina i mèrit de tots, a l'Estatut, a la proposta, millor dit, de reforma d'Estatut, en el que afecta a les competències de comerç interior ja hi ha una sèrie de circumstàncies, una sèrie de condicionaments legislatius que, si em permeten dir-ho així, ajuden a blindar o ajuden a defensar les competències de la comunitat autònoma i podem interferir en això, i per això amb la Llei d'acompanyament establím i elevam a rang legal el Pla director sectorial d'equipaments comercials, en el qual establím allò que és l'urbanisme comercial perquè és la manera, d'alguna manera, de complir

però marcar el camp de joc de la directiva que està imposant o que vol imposar la liberalització total del comerç. Aquest és el camí que nosaltres consideram, i ho feim d'acord amb el sector, i com és molt natural s'admeten totes les ajudes, s'admeten totes les idees, s'admeten totes les propostes que puguin ajudar a millorar aquest plantejament, perquè en això jo crec que coincidim tots, o esper poder-ho dir, que coincidim tots. Fins ara no he sentit la posició del PSOE però supòs que és la mateixa, vull dir que coincidim tots que aquest és el camí que hauríem de dur.

I em permetrà que li digui només una cosa respecte a les pedreres. Miri, hi ha 150 pedreres inactives; s'estan rehabilitant pedreres. Hi ha una qüestió que aquí s'ha volgut fer una guerra allí on no n'hi ha, i en aquest moment s'està dient que s'està evadint la concessió de (...) per mor que... Miri, la terra que es treu d'una finca, la terra neta, la terra que no està contaminada, la terra que no té res, no s'ha de tractar i per tant no ha d'anar enlloc, i pretendre cobrar crec que són 30 euros o 20 euros per terra no tractada, per tractar terra que no té cap tipus de contaminació, comprendrà que hi haurà molta gent que pensi que això no toca, i els residus inerts van directament a les pedreres sense cap tipus de problema. De tota manera no em correspon a mi entrar en discussions amb els consells insulars; és a dir, la Conselleria d'Indústria el que fa és comprovar si la sol·licitud de regeneració o de restauració d'una pedrera s'adapta a la normativa i, si s'adapta a la normativa, nosaltres donam el permís, i així ho continuarem fent perquè creim que és l'única manera que aquests forats es tapin, que es tapin d'aquesta manera o, com ara n'hi parlaré, amb instal·lacions..., bé, ja anava a dir fotovoltaiques i no és veritat, amb energies renovables.

I entram -crec que he parlat de quasi tots els temes i només em queda..., ah, sí, el tema del petit comerç. Bé, Sr. Alorda, amb el petit comerç nosaltres no hem canviat. Jo l'emplaç a vostè perquè repassi les declaracions d'aquest conseller quan era conseller l'altra vegada, quan era diputat a l'oposició i quan he estat conseller per segona vegada. La primera vegada, la primera moratòria que hi ha hagut en aquesta comunitat autònoma de grans superfícies, la va firmar qui li parla. La segona moratòria, la va establir un govern sobre una moratòria ja preexistent, que era la de la Llei de comerç que, com que encara era vigent la del Pla director sectorial, *no havia nada*. La tercera, per dir-ho així, decisió, la va presentar qui li parla essent diputat de l'oposició perquè el Govern s'havia oblidat que caducava la primera moratòria i, per tant, s'obria la mà a les grans superfícies. I la tercera, o la quarta, ja no sé per quina vaig, moratòria, la següent, l'he tornada a firmar jo en el Consell de Govern per proposar-la a aquest parlament per tancar aquesta línia. No em digui que he canviat. Si res hi ha hagut m'he mantengut sempre en el mateix lloc, i li puc recordar no ja aquestes intervencions des del 96, sinó encara més enrere quan qui li parla va intervenir com a senador en la Llei de comerç nacional. És a dir, si res hi ha és crec que coherència; i coincidència, les dues coses, les dues coses. En això hem coincidit i hem coincidit moltes vegades i n'estic ben content, però no em digui que he canviat perquè la veritat és que..., en fi.

El sòl industrial és una infraestructura absolutament necessària. El Govern de les Illes Balears en aquesta legislatura

ha invertit 14 milions d'euros en aquestes infraestructures, per aconseguir sòl industrial i, sobretot, per fer naus modulars, és a dir, per facilitar als petits empresaris aquesta circumstància o aquesta infraestructura. La nostra idea és seguir per aquest camí, però no oblidem que aquell que té la competència de qualificar el sòl és el municipi. Si els municipis no tenen la sensibilitat de creure que perquè hi hagi economia, perquè hi hagi empresa, és necessari que tenguem una infraestructura tan important com és el sòl, difícil ho tenim, i aquest és un dels temes que jo crec que s'ha d'abordar amb els plans estratègics.

I acaba amb energia en dos minuts, perquè la primera part he complert i ara aquesta segona, quant a l'extensió, idò no he complert.

Sr. Alorda, jo estic completament d'acord amb aquesta reflexió que feia vostè i que també ha apuntat el Sr. Valenciano. Feim prou?, en energia, quan parlem dels problemes energètics. Miri, jo no aspir a canviar el món, no aspir a fer complir el Protocol de Kyoto a la resta; aspir a contribuir humilment perquè això es faci, aspir que aquesta comunitat contribueixi en la part que li toca. Jo li diré que si aconseguim complir el Pla energètic significarà un estalvi de 21 o 22..., 23, 23 milions de tones de CO₂, de reducció de CO₂. Això significa que el gasoducte es faci i es faci a temps, que el Pla d'impuls a les energies renovables funcioni com està funcionant, i em conform que funcioni com està funcionant, i que el Pla d'estalvi energètic funcioni igualment com està funcionant.

Possiblement aquests dos plans funcionen d'aquesta manera perquè també han comptat amb tothom per poder-los posar en marxa. Li diré que la previsió del Pla energètic si no m'equivoc d'aquí al 2015 era de 7,3 megavats, i com a energia solar fotovoltaica 400.000 metres quadrats de superfície amb energia solar tèrmica, etcètera.

En aquest moment a la conselleria tenim entrades, sol·licituds per a enguany de 3 milions, de 3 megavats d'energia fotovoltaica i, possiblement, si es duen endavant els projectes que ens han anunciat diferents empreses, arribaríem a més de 7 megavats. Supòs que per al final del 2007 multiplicaríem per 3 la necessitat, més ben dit, la previsió que teníem a final d'any.

Miri, crec que en aquest moment, i té raó, no sé si ho ha dit el Sr. Valenciano o vostè que només parlava de fotovoltaica, l'energia solar en aquest moment té una projecció a la nostra comunitat i unes expectatives importantíssimes, el Sr. Ramon, perdó, importantíssimes, i crec que les hem d'aprofitar. Però això no significa rebutjar ni la solar tèrmica, de cap de les maneres, ni rebutjar l'edifica, de cap de les maneres.

I hi ha una cosa que jo crec que ens posarà a prova a tots, Sr. Alorda, veurem qui realment creu en les energies renovables quan comencin a sortir projectes i la gent es posicionarà. He arribat a tenir plantejaments en aquest Parlament que qualche partit ha dit que no vol energia renovable i ha dit que vol energia edifica només en els polígons industrials. Jo crec que l'energia edifica s'ha de fer allà on hi ha vent i s'han d'instal·lar les energies solars, sigui fotovoltaica, sigui tèrmica, allà on hi ha suficient radiació. Jo parteix d'una

qüestió essencial i és la viabilitat econòmica de les instal·lacions, i és -i ho deia vostè, Sr. Alorda- creure en l'energia alternativa no per civisme sinó, que ho ha de ser evidentment, sinó també com a font de creació de riquesa. Li asseguro que és una font de creació de riquesa.

El problema és que en aquest debat hi ha, en tot el món, no estic parlant del que som ara aquí dins, molta hipocresia. Tothom parla que vol energia renovable i quan els diuen: vengua, va! aquí posarem un aerogenerador, s'horroritzen. I aquí deim: aquí volen posar una central o una instal·lació, una huerta, com li diuen ara, un hort solar, i no pot ser. No, escolti, el dia que la gent aposti de veritat per això s'haurà d'admetre el que està passant per exemple a Alemanya, que, si ho comparo amb nosaltres és vergonyós per part nostra, un país amb una radiació infinitament inferior a la nostra tenen plaques per tot, saben prendre les mesures necessàries per evitar l'impacte visual o l'impacte paisatgístic, però, com que creuen en les energies renovables, les instal·len. Nosaltres només en parlem. Li asseguro que en aquest moment hi ha una sèrie important de projectes presentats. A partir del dia que es facin públics sabrem qui realment està defensant aquestes opcions i qui no. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Ara en torn de rèplica, Sr. Alorda, pel PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta i Sr. Conseller, en primer lloc perquè clar, com que ens fa el repte de saber qui serà qui estarà a favor de les energies renovables sempre és un repte que s'agafa. Jo el primer que li demanaria és que tiri els manuals de Fitman i, efectivament, en moltes mesures ens entendrem, des de socialdemocràcia, des de la democràcia cristiana, des d'aquesta sensibilitat no per la liberalització salvatge. I en aquest sentit, entendrà que dins l'energia una cosa que tal vegada haurem d'aprendre, tal vegada no, dependrà de la tècnica també, és l'austeritat com a valor de les societats occidentals, de sobrietat en el consum energètic.

Un dels problemes que vostè té és que si no hi ha aigua feim dessaladores, si no hi ha...i si hem d'omplir Mallorca de plaques solars, idò llevarem les alfabregueres o llevarem les carxofes, no, no em faci triar això, eh? No, si m'ha de posar tota la Serra de Tramuntana de molinets em costarà molt, si em diu "bé si és igual, si és un paisatge bucòlic, els molinets de vent", no, no, anem a cercar coses i em diu "escolti, és que haurem de fer transport públic i haurem de tancar tot això, aquí no hi entrarà no sé què, i hauràs d'aparcar aquí..." sí, hi haurà maneres. Ara, si mentre em fa tot d'autopistes i llavors em demana que li cerqui, crec que...De totes maneres, vostè m'apuntava el creixement, jo li deman, quin percentatge sobre el total de consum està representant això que me conta? Quin representarà l'any que ve...

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

D'energies renovables?

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

D'energia renovable sobre el consum que es fa avui a Balears, per donar una magnitud del que tenim.

Bé, del tema de la indústria sí que li vull aclarir, i és evident, que també comprem tots aquí que la vida econòmica té uns fluxos que no podem ni des de l'autonomia ni des de fins i tot l'administració aturar, el que sí que podem és prendre mesures, com a mínim, perquè la transició sigui el més humana possible; i si en això hi ha d'haver política aranzelària inclosa, com s'ha fet amb els productes xinesos, a nosaltres no ens tremolarà cap mena de pols, si ha de fer pedagogia també ajudi a fer-la. De totes maneres el món canvia i no el podem aturar, però anem a establir els paràmetres perquè tot es pugui anar recol·locant i tothom no ho visqui com a una tragèdia personal. Això és per on ho podem fer, però ara avui tenim molt més fàcil fer un hotel en sòl rústic que regularitzar una teulera que fa vint anys que hi és. O deim que no a una serradora i podem fer demà de matí un sòl, demà, a qualsevol banda, una (...) d'interès general, cada dia ens barallam amb el PP a la Comissió Insular d'Urbanisme per coses com aquesta.

Que després es digui, i jo estic d'acord que el to, perquè els temes són complicats, perquè el tema és complicat, que el to ha de ser de compromís recíproc en aquests reptes i que hem d'anar alerta a menysprear el que s'ha fet a anteriors governs, perquè, amb independència que tinguem mancances, (...) cap sòl industrial, el Sr. Conseller sabrà qui s'està posant en marxa i qui va adquirir els terrenys a qualque banda, poc o molt, insuficient, en qualsevol cas insuficient. Va venir aquí a dir que no s'ha fet res, me pareix, com a mínim que no representa la realitat.

Ara, el que jo li apuntava, això sí, és que no es pot estar enfonsant el Titànic i ve el conseller amb dos poals d'aigua i dius, no ho sé, segur que és proporcional, no voler arreglar el món, ho comprenc, però la contribució que sigui sensible. I jo li dic que si es posa el vestit de súper heroi a nosaltres ens tindrà devora perquè ha de ser difícil, però una cosa és dir m'han pujat un 3%, farem quatre, i l'altra és dir: tenim un problema, vengà, va, Consell de Govern escolta a l'any 2007 any estratègic d'això, ho varen fer amb les autopistes. No, idò, ara cap aquí deçà, aquest dia ens trobarà, no és fàcil tenir-lo aquest dia, però si un dia el té el farem. Ara, mentrestant és un repartiment un poquet de misèries.

De comerç dues paraules: el PP dels vuitanta i de principis del noranta va posar totes les condicions urbanístiques de convenis als peus dels grans capitals de tot moment per fer grans superfícies comercials, com a mínim el cas que conec a Mallorca, va canviar les classificacions, ho va fer tot per a les grans superfícies, les que hi ha, però és que els va canviar el que volien, si els ho redactaven ells, si varen impugnar el Corte Inglés, però és que era un signe de modernitat, ni no anaves a Alcampo és que no eres modern. Jo, Sr. Cardona, no record vostè on era aquests dies, però que això era un dels leitmotiv de la modernitat i els que anàvem al petit comerç, anar pel centre, érem una espècie de cavernícoles que no havíem viatjat, això li recordaré i si no repassi hemeroteques. Jo estic encantat d'haver coincidit molt amb vostè, però m'estranyaria que no reconegués com va anar amb Alcampo, amb el Corte Inglés, que

són casos fins i tot que jo vaig arribar a tocar dels plets que es varen posar per les reclassificacions fetes aposta.

Jo, dur-ho a AENA i que el comerç per lligar-ho sigui el d'Aldeasa no m'agrada, que el comerç sigui el d'Aldeada en lloc de ser el petit comerç no m'agrada, per tant jo pens que hi hauria d'haver i hi ha una altra manera.

Amb les pedreres estic d'acord que el que s'ha d'aconseguir és que es rehabilitin, però no basta mirar-s'ho i autoritzar, s'ha d'actuar perquè els plans de regeneració hi siguin i s'apliquin, sinó pareix que estam esperant que arribin i l'amo també, si li comencen a pagar per qualsevol cosa, cosa que no confiava que per a aquell clot pareixia que li havia de costar doblers regenerar-ho i ara qualcú es vol llevar uns sobrants d'enmig i paga bé per tirar-los, hem de vetllar perquè l'operació sigui condreta. I jo consider que sí, que els preus que es cobren en el Pla de Mallorca, ho he dit en moltes ocasions, són abusius, són poc sensats per dur el mercat. *Mea culpa*, no tenim cap problema, les aprovarem, si hi ha hagut un error s'ha de reconduir, però no pot ser, és que no pot ser.

I dit això, crec que amb la majoria de les coses hi estam d'acord, l'únic que demanam és que amb Madrid i Europa també, efectivament, hi hauria d'haver més compromís, amb això hi coincidim, hi ha hagut rehabilitacions, hi ha hagut plans amb indústries en crisi en què l'Estat hi ha participat molt i aquí no ens ha arribat mai i hauria d'arribar.

Quant a la resta, li diria qualque altra idea, això dels horaris del comerç que sí que participaria un poquet amb aquesta idea de la liberalització a la qual vostè apuntava; s'ha de tenir sensibilitat no només pel consumidor, sinó la filosofia que hi ha darrera de donar suport a uns o als altres en aquesta batalla; sempre que estigui dins la línia de la intervenció que vostè avui ha fet és evident que ens trobarà, jo crec que ens hem trobat en el camí en més de dues ocasions i seguirem trobant-nos si es manté aquesta línia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Conseller, a mi me continua preocupant el tema no de les sabates sinó de la indústria en general, perquè vostè s'ha centrat molt en el tema del sector del calçat, aquí jo li diria que el problema és més profund i hi ha més variables del que s'ha parlat aquí i ens duria més temps fins i tot aprofundir en aquest sector; però el que me preocupa a mi és el que li comentava abans, que, per una banda, tenim sectors tradicionals que van perdent, el que es manté és energia, doncs aires condicionats, o sigui més despesa, GESA, aigües, relacionat amb el sector consum, etcètera, i el sector de la construcció. Per tant, turisme i construcció vol dir que van a més i l'alternativa a açò tenir una economia més equilibrada que dèiem fa quinze o vint anys

doncs de cada vegada és més desequilibrada. Per tant, aquest sentit és el que a mi me preocupa.

Hi ha una cosa que no compartesc amb vostè, que bé, com que estam a final de legislatura no podem canviar la política; bé, és que si les necessitats humanes s'ha de canviar, perquè si no ens trobam amb aquesta lenta agonia que de cada vegada va a més i al final doncs que no ens passi que s'acabi com l'agricultura, perquè fa quinze anys o vint anys en aquest Parlament l'agricultura tenia molt més pes, molt més pes i poc a poc s'ha anat esllanguint i ha quedat en una cosa totalment residual, d'un 9% d'ocupació que tenia en aquella època en aquests ja som en no res, un 1 o un 2%. O sigui que en aquest sentit no podem tenir en aquests moments una actitud ni passiva ni continuïsta, perquè si no al final no feim res.

Crec que l'oposició, si vostè té un tarannà obert, l'ha trobarà. A la segona legislatura aquí es va presentar un pla de reindustrialització, un altre conseller, vostè no era en aquesta casa, parl de l'any 1987 a l'any 1991, i aquest pla es va pactar en el Parlament. Es va pactar òbviament perquè hi va haver canvis, no van ser els canvis que demanava l'oposició, però tampoc no va ser el que presentava el Govern, per tant en aquest sentit crec que, coixent els grups parlamentaris que hi ha, si vostè té una postura dialogant i racional no tindrà cap problema en arribar a acords i això seria molt millor per al sector. Per tant, en aquest sentit crec que, no li deman que es posi la camisa de súper heroi perquè jo ja no llegeix còmics a la meua edat, però sí que li demanaria una actitud molt més decidida, perquè si no d'aquí quatre anys les persones que siguin aquí diran el mateix, una mica més agreujat perquè encara estarà tot pitjor, amb la qual cosa no haurem arreglat res.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Valenciano. Ara el conseller, per acabar.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el Sr. Alorda preguntava: vull saber quina és la participació. En aquest moment el percentatge de participació d'energies renovables sobre el consum elèctric és d'un 3%. Les previsions del pla energètic són que d'aquí al 2015 es tripliqui aquesta participació. I jo li explicava que en fotovoltaica, si s'acompleixen les previsions, per al finals de l'any que ve haurem superat les previsions del pla energètic, d'aquí al 2015 tenim fotovoltaica, és a dir, crec que avançàvem fort. Si vostè em diu, és suficient? No, caram, mai no és suficient!, però és evident que si té unes previsions de triplicar en deu anys i en dos anys ha aconseguit triplicar doncs vol dir que va bé i que va molt bé i que jo esper que això cada dia augmenti. I que, evidentment, doncs no és responsabilitat del govern sinó que això es fa entre tots, vull dir que el govern tot sol no va enlloc.

Coincideix amb el Sr. Alorda en molts de punts que podem trobar en comerç, coincideix amb vostè en algunes coses, però clar, me comenta o me comentava l'altra vegada, i això de la

modernitat, de l'obsessió del PP de les grans superfícies, que no li agrada per exemple el Mercadona que es fa en el Mercat Municipal; miri, és exactament la mateixa filosofia del Mercadona, crec que és Mercadona, que hi ha a la Plaça de l'Olivar, exactament la mateixa, a un mercat municipal centric d'una capital important, que Inca supòs que ho és important, i justament és la mateixa, una la va fer un govern, l'altra l'altre. I no té importància, perquè és exactament la mateixa filosofia i per tant jo crec que en això hem coincidit, sinó en idees almenys en fets.

És cert, Sr. Alorda, que de Madrid no ens han vengut ajudes a les empreses en crisi, cadascú que assumeixi la seva responsabilitat. Jo avui, com que firmam, si Déu vol això de Yanko no en vull parlar, però m'agradaria que no me'n parlassin molt d'això, perquè tenc algunes coses a dir que tal vegada no són massa agradables i ara no és el moment.

Sr. Valenciano, vostè s'ha aferrat a l'anècdota, jo he intentat explicar, he posat un exemple i ho he dit que, quan he parlat del calçat d'una manera gràfica era perquè vessin quina característica tenia, com era un dels sectors industrials tradicionals d'aquesta terra, i he posat un altre exemple que era la bijuteria. És a dir, he intentat explicar com és el sector amb molt poques paraules evidentment, jo no pretenc parlar només de calçat i la indústria d'aquesta terra no es redueix al calçat, de cap de les maneres. Però sí que em concedirà vostè que és una indústria que pot ser il·lustrativa respecte de tota la indústria tradicional que gira entorn de la moda. I és el que li deia que aguanten i aguanten quan la resta reculen i això és bo.

Vostè me deia que només creix l'aigua i l'energia. Miri, ha crescut el moble, i és més, amb les dades que vostè manejava del centre de Sa Nostra, parla que el moble ha crescut un 54%, la moda tèxtil ha crescut un 110%. Jo això no ho he dit i això no ho he dit i no ho pensava dir per una raó, si de cas ho miri llavors i ho comprovarà, això són punts conjunturals que a un moment determinat són molt bons, però a mi el que m'interessa, més que aquest creixement que el primer trimestre o el segon trimestre, no me'n record, d'aquest creixement tan espectacular, doncs miri, jo me conform que sigui més petit però que sigui sostingut. Llavors, a mi el que m'interessa és la tendència. I crec que no ens podem fixar només en les xifres d'un any sinó en la tendència i en veure com ho podem arreglar, o com podem establir les bases perquè funcioni.

Però evidentment no tot es redueix a energia i aigua, com tampoc tot es redueix al calçat. I jo no he dit, Sr. Valenciano, que no podem canviar perquè som a finals de legislatura, no canvii les meves paraules; jo he dit que érem al final de legislatura, que ara no anàvem a canviar i que es necessitaven una sèrie d'anys grossa, per veure l'efecte que feien unes mesures que es prenen sobre l'activitat econòmica, que no podíem prendre, que al cap de tres anys no pots dir això ha anat bé o ha anat malament i necessites una sèrie d'anys per veure com funciona. Jo li puc dir que tindrà a veure o no, però des del 2003 fins ara que hem estat canviant aquesta normativa, que hem fet aquesta normativa, entre cometes, avorrida, per contraposició a la paraula alegries, des que hem fet aquestes mesures avorrides la indústria ha passat de 0,8 a l'1,8, ha doblat. És poc, sí, però ha pujat. I els números canten, no és el que més m'agrada a mi parlar de números, però bé, els números

estan damunt la taula i no els ha fet el govern, per tant no són sospitosos. I crec que podem anar per aquest camí.

I li asseguro que no tindrà absolutament cap problema a fer arribar, ni que es tradueixi dins el pla estratègic d'indústria o de comerç, les propostes que ens vulguin fer arribar. Aquesta vegada el pla no es tramita en el Parlament i no es tramita en el Parlament perquè la Mesa de Diàleg Social va demanar que es tramitàs en el si de la Mesa de Diàleg Social i el Govern li va fer cas. Llavors, el que sí feim és que, en lloc de ser aquí som, si m'ho permet, a un altre lloc, però la voluntat és exactament la mateixa, que hi participi tothom. I deman l'ajuda i la col·laboració de tothom, ho vaig fer el novembre de l'any passat, ho torn fer ara i ho faré cada vegada que tinguï oportunitat.

I jo necessito, perquè no és per a mi, és per a la comunitat autònoma de les Illes Balears i per als sectors industrials i per als sectors de comerç, necessito l'ajuda i la col·laboració de tothom. No crec que aquest conseller s'hagi negat a dialogar amb ningú i per tant crec que és perfectament factible i és perfectament possible que tots col·laborem en aquest pla, el qual al final del que tracta és de marcar el camí que ha de seguir la indústria, que ha de seguir el comerç i que, en definitiva, ha de seguir la creació d'ocupació en aquesta terra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, només queda agrair la presència del Sr. Conseller i dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS